

Posúdenie magisterskej diplomovej práce Bc. Gabriely Němečkové

Umění ve veřejném prostoru

„Mural art“ Pasty Onera

Katedra elektronické kultury a sémiotiky

Fakulta humanitních studií, Univerzita Karlova v Praze

Predkladaná diplomová práca sa voľbou témy i spôsobom jej spracovania umiestňuje do okruhu, ktorý spadá do poľa študovaného odboru. Možno konštatovať, že autorka sa oboznámila s literatúrou k zvolenej problematike.

V prvej časti práce sa autorka zameriava na problematiku verejného priestoru. Ako sama hovorí, teoretický základ jej tu poskytli prístupy R. Sennetta a K. Lyncha. Čítanie predloženého textu však ukazuje, že pri uvádzaní Sennettových názorov sa zväčša uspokojuje s reprodukciou ich interpretácie v Kratochvílovej práci. Lynchove názory už reprodukuje z jeho diela, škoda len, že v texte tejto diplomovej práce ostali bez ďalšieho rozvinutia a uplatnenia.

Pokus prispieť k pochopeniu témy načrtnutím dejiny obrazu, k čomu sa autorka odhodlala od s. 26, vcelku zákonite skončil pri náhodne vybraných ukázkach z jednotlivých dejinných období. Keď tu na troch stranách prejdeme od pravekých nástenných malieb až po súčasnosť, vlastne by sme ani nemali očakávať iný výsledok, ako je ten, čo nám autorka ponúka vetou: „Jak je vidět, svislé plochy byly vždy využívány k tematickému vyjevení určité doby“ (s. 28). S tým sa ťažko dá polemizovať, otázkou však je, či takéto tvrdenia prispievajú k poznaniu foriem a funkcií umenia vo verejnom priestore.

Žiaľ, s výpoveďami tohto druhu sa v texte diplomovej práce stretávame viackrát. Napríklad na s. 25 sa dozvedáme: „Součástí výtvarného díla je tedy schopnost »...vyvolat v nás určité psychické stavy a procesy...«“. Túto banalitu nám autorka reprodukuje z textu Sávy Šabouka (1975), dodávajúc, že takto by sa dal charakterizovať význam výtvarnej formy. Ak je to také jednoduché, ťažko pochopiť, prečo sa problémom výtvarnej formy zaoberajú toľké vedecké práce a prečo tu vznikajú početné, často navzájom protikladné teoretické koncepcie. Dokonca aj v časti, kde by sme očakávali dôkladnejší teoretický prienik, na stránkach venovaných Pastovi, nájdeme takýto záver: „Lze vyvodit, že témata, s nimiž Pasta Oner ve svých mural artech pracuje, souvisí se společenskými problémy“ (s. 65).

Nedostatkem preloženej práce je predovšetkým to, že výsledky, ku ktorým dospela v prvých dvoch kapitolách, sa len v malej miere prejavili v časti venovanej dielu Pastu Onera. Namiesto konkretizácie pojmového a metodologického inštrumentária tu nájdeme upozornenia na to, že sa „díky svému nadání, ale i chování a vstřícnosti dostal velmi rychle do povědomí lidí různých věkových i sociálních skupin, kterými je jeho tvorba i osobnost uznávána a vyhledávána“ (s. 47). Autorka síce uvádza, že do tvorby tohto výtvarníka sa dostávajú komerčné aspekty (s. 46), bližšie však tento posun a jeho diskutabilné následky neanalyzuje. Analytickejší prístup nenachádzame ani v tom, čo na posledných stránkach práce rozvíja pod názvom „Analýza“. V jej prístupe k vybranej vzorke Pastových diel prevláda deskripcia.

Na štylistickej (no občas aj odbornej) úrovni textu sa negatívne prejavila nadmiera parafráz a citácie nielen z druhej, ale niekedy aj z tretej ruky (na s. 13 sa k Arendtovej dostávame cez Sennetta citovaného v Kratochvílovi). Vcelku však text

spĺňa kritériá kladené na práce tohto druhu. Autorka uvádza svoje zdroje a cituje podľa noriem.

Predkladaná diplomová práca spĺňa nároky kladené na práce tohto druhu a navrhujem, aby bola prijatá k obhajobe. Predbežne navrhujem známku „dobré“ (3).

Prof. PhDr. Miroslav Marcelli, CSc.